

Ceturtdiena, 2017. gada 16. marta

P8_TA(2017)0093

Integrēta Eiropas Savienības politika attiecībā uz Arktiku

Eiropas Parlamenta 2017. gada 16. marta rezolūcija par integrētu Eiropas Savienības politiku attiecībā uz Arktiku (2016/2228(INI))

(2018/C 263/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju (UNCLOS), kas tika noslēgta 1982. gada 10. decembrī un ir spēkā kopš 1994. gada 16. novembra, kā arī ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām (UNFCCC),
- ņemot vērā Parīzē UNFCCC Pušu konferences 21. sesijā 2015. gada 12. decembrī pieņemto nolīgumu (Parīzes nolīgums) un Eiropas Parlamenta 2016. gada 4. oktobra balsojumu par tā ratificēšanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Minamatas konvenciju, Konvenciju par gaisa pārrobežu piesārņojumu lielos attālumos, Gēteborgas protokolu, Stokholmas konvenciju, Orhūsas konvenciju un Konvenciju par bioloģisko daudzveidību,
- ņemot vērā ANO augstākā līmeņa sanākumi par ilgtspējīgu attīstību un noslēguma dokumentu, kuru Ģenerālā asambleja pieņēma 2015. gada 25. septembrī un kura nosaukums ir “Mūsu pasaules pārveide — ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam” ⁽²⁾,
- ņemot vērā UNESCO 1972. gada 16. novembra Konvenciju par pasaules kultūras un dabas mantojuma aizsardzību,
- ņemot vērā SDO Konvenciju Nr. 169,
- ņemot vērā Ilulisatas deklarāciju, ko 2008. gada 28. maijā Ziemeļu ledus okeāna konferencē Ilulisatā, Grenlandē, pieņēma piecas Ziemeļu ledus okeāna piekrastes valstis,
- ņemot vērā Polārā loka inuītu kopienu deklarāciju par resursu izstrādes principiem *Inuit Nunaat* ⁽³⁾,
- ņemot vērā ANO Deklarācijas Nr. 61/295 par pirmiedzīvotāju tautu tiesībām (UNDRIP) pieņemšanu 2007. gada 13. septembrī Ģenerālajā asamblejā,
- ņemot vērā Padomes secinājumus par Arktikas jautājumiem, jo īpaši 2016. gada 20. jūnija, 2014. gada 12. maija, 2009. gada 8. decembra un 2008. gada 8. decembra secinājumus,
- ņemot vērā ES 2016. gada jūnijā pieņemto globālo ārpolitikas un drošības politikas stratēģiju “Kopīgs redzējums, kopīga rīcība — stiprāka Eiropa”, kā arī “KĀDP ziņojumu – mūsu prioritātes 2016. gadā”, ko Padome atbalstīja 2016. gada 17. oktobrī,
- ņemot vērā Kopīgo paziņojumu par integrētu Eiropas Savienības politiku attiecībā uz Arktiku (JOIN(2016)0021), ko 2016. gada 27. aprīlī pieņēma Komisija un Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos, Komisijas un Augstās pārstāves 2012. gada 26. jūnija kopīgo paziņojumu “Eiropas Savienības politikas izstrāde saistībā ar Arktikas reģionu” (JOIN(2012)0019) un Komisijas 2008. gada 20. novembra paziņojumu par Eiropas Savienību un Arktikas reģionu (COM(2008)0763),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0363

⁽²⁾ ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcija A/RES/70/1.

⁽³⁾ http://www.inuitcircumpolar.com/uploads/3/0/5/4/30542564/declaration_on_resource_development_a3_final.pdf

Ceturtdiena, 2017. gada 16. marta

- ņemot vērā Arktikas valstu nacionālās stratēģijas attiecībā uz Arktiku, jo īpaši Dānijas Karalistes (2011), Zviedrijas (2011) un Somijas (2013), kā arī citu ES un EEZ dalībvalstu stratēģijas,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 14. marta Lēmumu 2014/137/ES par attiecībām starp Eiropas Savienību, no vienas puses, un Grenlandi un Dānijas Karalisti, no otras puses,
- ņemot vērā deklarāciju par Arktikas Padomes (AP) izveidi un AP programmu 2015.–2017. gadam ASV vadībā,
- ņemot vērā Barenca Eiroarktiskās sadarbības 20. gadskārtas deklarāciju, kas pieņemta 2013. gada 3. un 4. jūnija sanāksmē Kirkenesā, Norvēģijā,
- ņemot vērā Arktikas reģiona parlamentārās konferences (CPAR) un Barenca jūras valstu parlamentārās konferences (BPC) paziņojumus, jo īpaši Konferences paziņojumu, kas tika pieņemts CPAR 12. sanāksmē 2016. gada 14.-16. jūnijā Ulan Udē, Krievijā,
- ņemot vērā atjaunotās Ziemeļu dimensijas 2013. gada 18. februāra trešās ministru sanāksmes Briselē kopīgo paziņojumu,
- ņemot vērā paziņojumus, kas tika pieņemti Ziemeļu dimensijas parlamentārā foruma sanāksmēs — 2015. gada maijā Reikjavikā, Islandē, 2013. gada novembrī Arhangeļskā, Krievijā, 2011. gada februārī Trumsē, Norvēģijā, un 2009. gada septembrī Briselē,
- ņemot vērā Starptautiskās jūrniecības organizācijas (SJO) Starptautisko kodeksu kuģu darbībai polārajos ūdeņos,
- ņemot vērā Starptautisko konvenciju par kuģu izraisīta piesārņojuma novēršanu (MARPOL);
- ņemot vērā Konvenciju pret naftas noplūdēm, Naftas noplūžu novēršanas fondu un Papildfondu,
- ņemot vērā 2013. gada 21. novembra rezolūciju par kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu (pamatojoties uz Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējo ārpolitikas un drošības politiku)⁽¹⁾, 2013. gada 12. septembra rezolūciju par kopējās drošības un aizsardzības politikas jūrlietu aspektiem⁽²⁾, 2012. gada 22. novembra rezolūciju par kopējās drošības un aizsardzības politikas lomu saistībā ar klimata krīzēm un dabas katastrofām⁽³⁾ un 2012. gada 12. septembra rezolūciju par Padomes ikgadējo ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējo ārpolitiku un drošības politiku⁽⁴⁾,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Arktiku, jo īpaši 2014. gada 12. marta rezolūciju par ES stratēģiju attiecībā uz Arktikas reģionu⁽⁵⁾, 2011. gada 20. janvāra rezolūciju par ilgtspējīgu ES politiku attiecībā uz Tālajiem Ziemeļiem⁽⁶⁾ un 2008. gada 9. oktobra rezolūciju par Arktikas pārvaldību⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 2. februāra rezolūciju par ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas starpposma pārskatīšanu⁽⁸⁾ un 2016. gada 12. maija rezolūciju par turpmākajiem pasākumiem un pašreizējo stāvokli saistībā ar ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Delegācijas attiecībām ar Šveici un Norvēģiju, kā arī ES un Islandes apvienotajā parlamentārajā komitejā un Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) apvienotajā parlamentārajā komitejā (SINEAA delegācija) attiecīgos ieteikumus;
- ņemot vērā Kosmosa stratēģiju Eiropai (COM(2016)0705), ar ko Komisija nāca klajā 2016. gada 26. oktobrī,

⁽¹⁾ OV C 436, 24.11.2016., 17. lpp.

⁽²⁾ OV C 93, 9.3.2016., 131. lpp.

⁽³⁾ OV C 419, 16.12.2015., 153. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 353 E, 3.12.2013., 77. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0236.

⁽⁶⁾ OV C 136 E, 11.5.2012., 71. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 9 E, 15.1.2010., 41. lpp.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0034.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0224.

Ceturtdiena, 2017. gada 16. marta

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 6. oktobra Regulu (ES) Nr. 2015/1775 par tirdzniecību ar izstrādājumiem no roņiem,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas kopīgās apspriedes saskaņā ar Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Reģionālās attīstības komitejas un Zivsaimniecības komitejas atzinumus (A8-0032/2017),
- A. tā kā ES ir globālo procesu dalībniece; tā kā ES ir izsenis iesaistīta Arktikas jautājumos — saistībā ar vēsturi, ģeogrāfiju, ekonomiku un pētniecību; tā kā trīs tās dalībvalstis — Dānija, Somija un Zviedrija — ir Arktikas reģiona valstis; tā kā Arktikas reģionu ieskauj starptautiski ūdeņi, un pilsoņu un valdību pienākums visā pasaulē, tostarp Eiropas Savienībā, ir atbalstīt Arktikas reģiona aizsardzību;
- B. tā kā ES iesaiste Ziemeļu reģiona un Arktikas jautājumu risināšanā iesākās jau deviņdesmito gadu sākumā, tai piedaloties Baltijas jūras reģiona padomes (CBSS), Barenca jūras Eiroarktikas padomes (BEAC) izveidē un Komisijai kļūstot par šo struktūru pilntiesīgu locekli;
- C. tā kā Ziemeļu dimensijas (ZD) politika, kas ietekmē gan ES iekšlietas, gan ārējās attiecības, ir izveidojusies par ES, Krievijas, Norvēģijas un Islandes līdztiesīgu partnerību; tā kā līdztekus ZD partneriem vairākas citas daudzpusējas organizācijas piedalās šajā kopējā politikas jomā, piemēram AP, CBSS un BEAC, savukārt Kanādai un ASV ir novērotāja statuss; tā šī politikas joma attiecas uz plašu ģeogrāfisko teritoriju un tai ir nozīmīga loma, nodrošinot praktisku reģionālu sadarbību ilgtspējīgas attīstības, sabiedrības veselības un sociālās labklājības, kultūras, vides aizsardzības, kā arī loģistikas un transporta jomā;
- D. tā kā ES ir pakāpeniski izstrādājusi un pilnveidojusi savu politiku Arktikas jomā; tā paredzamo jauno pienākumu izpildi un ES kopējo interešu aizstāvību vislabāk var nodrošināt ar kopīgiem, vienotiem līdzekļiem; tā kā problēmas, kas saistītas ar Arktiku, ir jārisina ar kopīgiem reģionāliem un starptautiskiem centieniem;
- E. tā kā Arktika saskaras ar unikālām sociālām, vides un ekonomikas problēmām;
- F. tā kā Arktikas Eiropas daļa ir mazapdzīvota un iedzīvotāji ir izkliedēti plašā teritorijā, kurā trūkst transporta savienojumu, piemēram, autoceļu, dzelzceļu un gaisa transporta savienojumu starp austrumiem un rietumiem; tā kā Eiropas Arktika cieš no investīciju trūkuma;
- G. tā kā Arktikai tiek piemērots plašs starptautisks tiesiskais regulējums;
- H. tā kā AP ir primārais Arktikas sadarbības forums; tā kā 20 pastāvēšanas gados AP ir apliecinājusi, ka tā var uzturēt konstruktīvu un pozitīvu sadarbību, kā arī pielāgoties jauniem izaicinājumiem un uzņemties jaunus pienākumus;
- I. tā kā sauszeme un ūdeņi ir Arktikas valstu suverenitātē un jurisdikcijā; tā kā ir jāievēro Arktikas iedzīvotāju tiesības censties panākt dabas resursu ilgtspējīgu izmantošanu;
- J. tā kā interese par Arktiku un tās resursiem palielinās, jo mainās reģiona vide un pasaulē trūkst resursu; tā kā pieaug reģiona ģeopolitiskā nozīmība; tā kā klimata pārmaiņu ietekme un aizvien sīvākā konkurence par piekļuvi Arktikai un tās dabas resursiem, kā arī arvien aktīvākas ekonomiskās darbības rada riskus reģionam, tostarp videi un cilvēku drošībai, taču rada arī jaunas iespējas, piemēram, iespēju radīt augsti attīstītu, ilgtspējīgu bioekonomiku; tā kā klimata

Ceturtdiena, 2017. gada 16. marta

pārmaiņu rezultātā atvēršies jauni navigācijas ceļi un pieejamas kļūs jaunas teritorijas zvejai un dabas resursu ieguvei, kas var novest pie tā, ka šajā reģionā palielinās cilvēka darbības apjoms un saasinās vides problēmas;

- K. tā kā Arktika ilgi ir bijusi konstruktīvas starptautiskās sadarbības piemērs un ir jānodrošina, lai Arktikā spriedze nepieaugtu;
- L. tā kā laba pieejamība, lai sekmīgāk savienotu Ziemeļu reģiona lauku teritorijas ar ES pārējām teritorijām, ir priekšnosacījums ilgtspējīgai un konkurētspējīgai Ziemeļu izaugsmes centru ekonomiskajai attīstībai, ņemot vērā investoru un ieinteresēto pušu pieaugošo interesi par šo teritoriju neapgūtajiem resursiem un to, ka tās ir nozīmīgi ekoloģisko problēmu risināšanas kontaktpunkti;
- M. tā kā 2015. gadā Krievijas Federācija ir izveidojusi vismaz sešas jaunas bāzes uz ziemeļiem no polārā loka, tostarp sešas dziļjūras ostas un 13 lidlaukus, un tā palielina sauszemes spēku klātbūtni Arktikā;
- N. tā kā Eiropas un pasaules politiskajai un ekonomiskajai stabilitātei ir stratēģiski svarīgi, lai Arktikas ekosistēmas būtu spēcīgas, veselīgas un ilgtspējīgas un lai Arktikā dzīvotu plaukstošas kopienas; tā kā Arktikā atrodas vairāk nekā puse no pasaules mitrājiem un tai ir izšķiroša nozīme ūdens attīrīšanā; tā kā Arktika palīdz sasniegt labas ūdens kvalitātes mērķi Eiropas Savienībā, kas noteikts Ūdens pamatdirektīvā; tā kā attiecībā uz Arktikas sociālekosistēmu saglabāšanu bezdarbības dēļ eksponenciāli pieaug izmaksas;
- O. tā kā Arktikas jūras ledāji kopš 1981. gada ir būtiski sarukuši, mūžīgā sasaluma teritorija samazinās (un tas draud ar to, ka atmosfērā var nonākt milzīgs daudzums oglekļa dioksīda⁽¹⁾ un metāna), sniega sega turpina samazināties un kūstošie ledāji veicina pasaules jūras līmeņa celšanos; tā kā ir novērots, ka jūras ledāji izzūd pat straujāk nekā tas paredzēts modeļos, un pēdējos 35 gados vasarās sastopamā ledus apjoms ir samazinājies par vairāk nekā 40 %; tā kā polārajos reģionos klimata pārmaiņu temps ir divreiz lielāks un turpina pieaugt, izraisot vēl nezināmas un neparedzamas pārmaiņas pasaules ekosistēmās;
- P. tā kā trīs ES dalībvalstis (Dānija, Somija un Zviedrija) un viena aizjūras zeme un teritorija (Grenlande) ir locekles Arktikas Padomē, kurā ir astoņas valstis, un septiņām citām (Apvienotajai Karalistei, Francijai, Itālijai, Nīderlandei, Polijai, Spānijai un Vācijai) ir novērotāja statuss šajā padomē; tā kā ES ar nepacietību gaida, kad tiks galīgi apstiprināts tās novērotāja statuss AP;
- Q. tā kā vides aizsardzība un ilgtspējīga attīstība ir Otavas deklarācijas stūrakmeņi un šī deklarācija izveidoja pamatu AP dibināšanai 1996. gadā;
- R. tā kā Arktikas reģionā dzīvo aptuveni četri miljoni cilvēku, no kuriem 10 % ir pirmiedzīvotāju tautu pārstāvji; tā kā ar daudz stingrākiem pasākumiem ir jānodrošina Arktikas jutīgās vides aizsardzība, kā arī pirmiedzīvotāju pamattiesību ievērošana; tā kā ir jāgarantē pirmiedzīvotāju un vietējo iedzīvotāju tiesību ievērošana attiecībā uz piekrišanu un piedalīšanos lēmumu pieņemšanas procesā, kad tiek lemts par dabas resursu ieguvei; tā kā piesārņojošo vielu un smago metālu klātbūtnes pieaugums Arktikā negatīvi ietekmē barības ķēdi, jo tie ir sastopami florā un faunā, it īpaši zivīs, un tas rada būtisku apdraudējumu gan vietējo iedzīvotāju veselībai, gan patērētāju veselībai citur pasaulē;
- S. tā kā ekosistēmas, tostarp flora un fauna, Arktikā ir īpaši jutīgas pret traucējumiem, un to atjaunošanās laiks ir relatīvi ilgs; tā kā negatīvās sekas videi bieži vien ir kumulatīvas un neatgriezeniskas, un tām bieži ir āreja ģeogrāfiska un ekoloģiska ietekme (piemēram, kaitējums pasaules okeānu sistēmām);
- T. tā kā pēdējās desmitgadēs Arktikā temperatūra paaugstinās aptuveni divreiz straujāk nekā vidēji pasaulē;

⁽¹⁾ Tiek lēsts, ka Arktikā ir uzkrātas pusotra miljarda tonnu CO₂.

Ceturtdiena, 2017. gada 16. marta

- U. tā Arktikas klimata pārmaiņas pastiprina atmosfēras aizvien lielākais piesārņojums ar siltumnīcefekta gāzēm un citiem piesārņojuma veidiem; tā kā Arktikas klimata piesārņojums pārsvarā nāk no Āzijas, Ziemeļamerikas un Eiropas emitētājiem, tādējādi emisiju samazināšanas pasākumiem ES ir liela nozīme, lai mazinātu klimata pārmaiņas Arktikā;
- V. tā kā smagās degvielas izmantošana Arktikas jūras transportā ir saistīta ar daudziem apdraudējuma veidiem — noplūdes gadījumā šī ārkārtīgi blīvā degviela emulgējas, nogrimst un, iestrēgstot ledū, tā var tikt pārvietota ārkārtīgi lielos attālumos; noplūdusi smagā degviela rada milzīgu apdraudējumu Arktikas pirmiedzīvotāju pārtikas nodrošinājumam, jo viņu iztika ir atkarīga no zvejas un medībām; smagās degvielas sadedzināšanas rezultātā rodas sēra oksīdi un smagie metāli, kā arī liels daudzums kvēpu, kas, nogulsņējoties uz Arktikas ledus, stimulē siltuma absorbciju, tādējādi paātrinot kušanas procesu un klimata pārmaiņu ietekmi; tā kā SJO ir aizliegusi smagās degvielas transportēšanu un izmantošanu Antarktīkas ūdeņos;
- W. tā kā ES ir jāieņem vadošā loma starptautisko forumu apspriedēs un sarunās, lai nodrošinātu, ka visas attiecīgās puses uzņemas savas saistības siltumnīcefekta gāzu vai citu piesārņojošo vielu emisiju samazināšanas jomā un atbildīgi risina pieaugošās problēmas resursu ilgtspējīgas pārvaldības jomā;
- X. tā kā būtu jāņem vērā visi riski, kas saistīti ar kodolenerģijas izmantošanu ledlaužos un krasta iekārtās, un tie būtu jāsamazina, izmantojot visas darbības, kas saistītas ar gatavību un reaģēšanu katastrofu gadījumā;
- Y. tā kā jebkādu atkritumu izgāšana Arktikas mūžīgā sasaluma teritorijās nekādā gadījumā nav ilgtspējīgs atkritumu apsaimniekošanas risinājums, kā to apliecināja nesenie atklājumi *Camp Century*, Grenlandē;
- Z. tā kā ES politikā Arktikas reģionam ir vairāk jāatspoguļo ilgtspējīgas attīstības mērķi, kurus ES ir apņēmusies sasniegt līdz 2030. gadam;
- AA. tā kā, lai aizsargātu Arktikas trauslās ekosistēmas, samazinātu riskus, palīdzētu vietējām kopienām pielāgoties un veicinātu ilgtspējīgu attīstību, izšķiroši svarīgi ir pieņemt ar zinātnisku informāciju, tostarp ar vietējo iedzīvotāju un pirmiedzīvotāju zināšanām, pamatotus lēmumus; tā kā ES ir pasaulē vadošā līdzekļu piešķirēja Arktikas izpētei un tā veicina bezmaksas apmaiņu ar šo pētījumu rezultātiem;
- AB. tā kā, līdzsvaroti apvienojot industriālās īpašās zināšanas par Arktiku un specializāciju, kā arī apņēmību nodrošināt nekaitīgumu videi un sasniegt ilgtspējīgas attīstības mērķus, būtu iespējams šajā teritorijā nodrošināt ekoloģisko inovāciju, rūpniecisko simbiozi un atkritumu efektīvu apsaimniekošanu, saglabājot neskartu Arktikas dabu un nezaudējot iespējas radīt jaunas un novatoriskas uzņēmējdarbības iespējas un darbvietas, tādējādi arī veicinot jaunatnes nodarbinātību un palīdzot risināt sabiedrības novecošanas problēmu;
- AC. tā kā ES pieejamo satelītsakaru tehniskās iespējas atbilstīgi pakalpojumiem un infrastruktūrai, ko piedāvā *Copernicus* un *Galileo*, varētu apmierināt to lietotāju vajadzības, kas dzīvo Arktikas reģionā;
- AD. tā kā vietējo kopienu iesaistīšanai ir izšķiroši nozīme, lai nodrošinātu dabas resursu efektīvu pārvaldību un veicinātu trauslo ekosistēmu noturību;
- AE. tā kā Parlaments atzīst, cik svarīgas ir tradicionālās un vietējās zināšanas lēmumu pieņemšanai Arktikā;
- AF. tā kā sāmu, ņencu, hantu, evenku, čukču, aleutu, jupiku un inuītu kultūras ir jāaizsargā saskaņā ar *UNDRIP*; tā kā Arktikas pamatiedzīvotājiem ir tiesības izmantot dabas resursus savās teritorijās un līdz ar to viņiem vajadzētu būt iesaistītiem jebkādos turpmākos komerciālās zvejas plānos;

Ceturtdiena, 2017. gada 16. marta

AG. tā kā jebkādam zvejas darbībām Arktikas reģionā ir jānotiek saskaņā gan ar spēkā esošajiem starptautiskajiem nolīgumiem par šo teritoriju, tostarp 1920. gada Špicbergenas nolīgumu un, konkrētāk, visām šā nolīguma līgumslēdzēju pušu tiesībām, gan arī saskaņā ar visām vēsturiskajām zvejas tiesībām,

1. atzinīgi vērtē kopīgo paziņojumu kā pozitīvu soli ceļā uz integrētu politiku Arktikas jautājumos, nosakot īpašas darbības jomas, kā arī ceļā uz daudz saskaņotāka satvara izveidi ES rīcībai, galveno uzmanību pievēršot Eiropas Arktikai; uzsver, ka ir labāk jāsaskaņo ES iekšpolitika un ārpolitika attiecībā uz Arktikas jautājumiem; aicina Komisiju noteikt konkrētus īstenošanas un izpildes uzraudzības pasākumus saistībā ar tās paziņojumu; atkārtoti prasa izstrādāt visaptverošu stratēģiju un konkrētu rīcības plānu attiecībā uz ES iesaisti Arktikas jautājumos, kuru sākuma punktam vajadzētu būt mērķim saglabāt Arktikas trauslās ekosistēmas;

2. atzinīgi vērtē to, ka kopīgā paziņojumā ir noteiktas trīs prioritārās jomas, proti, klimata pārmaiņas, ilgtspējīga attīstība un starptautiskā sadarbība;

3. uzsver *UNCLOS* nozīmi, lai noteiktu tik svarīgo daudzpusējo tiesisko regulējumu attiecībā uz visām darbībām okeānos, tostarp Arktikā, lai noteiktu robežas Arktikas kontinentālajā šelfā un atrisinātu suverenitātes jautājumus Arktikas iekšienē attiecībā uz teritoriālajām jūrām; atzīmē, ka vēl ir palikuši tikai pavisam nedaudzi neatrisināti jurisdikcijas jautājumi attiecībā uz Arktiku; uzskata starptautisko likumu ievērošanu Arktikā par izšķiroši svarīgu; norāda uz to, ka ūdeņi ap Ziemeļpolu lielākoties ir starptautiskie ūdeņi; iestājas par to, lai ES būtu spēcīga ietekme, veicinot efektīvas daudzpusējas procedūras un globālu, uz noteikumiem balstītu kārtību ko panāk, nostiprinot un konsekventi ievērojot attiecīgos starptautiskos, reģionālos un divpusējos nolīgumus un regulējumus; uzsver, ka ES vajadzētu būt pozitīvai lomai tādu nolīgumu veicināšanā un atbalstīšanā, kas nostiprina bioloģiskās daudzveidības un vides pārvaldību tajās Ziemeļu ledus okeāna teritorijās, kas nav nevienas valsts jurisdikcijā; atzīmē, ka tas neattiecas uz navigāciju un tradicionāliem iztikas ieguves veidiem; mudina ES cieši sadarboties ar dalībvalstīm, lai veicinātu vides saglabāšanu un aizsardzību reģionā; uzsver, cik svarīga loma ir Arktikas Padomei, uzturot konstruktīvu sadarbību, mieru un stabilitāti, kā arī novēršot spriedzes veidošanos Arktikas reģionā;

4. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Savienība ratificēja Parīzes nolīgumu, un atzinīgi vērtē tā stāšanos spēkā 2016. gada 4. novembrī; prasa visām pusēm to ātri un efektīvi īstenot; mudina dalībvalstis ratificēt Parīzes nolīgumu, lai sāktu īstenot vērienīgos siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķus un pasākumus gan emisiju kvotu tirdzniecības, gan kopīgo centienu jomā, paturot prātā mērķi — līdz 2100. gadam ierobežot temperatūras pieaugumu tā, lai tas nepārsniegtu 1,5 °C;

5. aicina Komisiju un dalībvalstis ieņemt stingrāku nostāju attiecībā uz efektīvāku starptautisko konvenciju īstenošanu, piemēram, Parīzes nolīguma, Minamatas konvencijas, Konvencijas par gaisa pārrobežu piesārņojumu lielos attālumos, Gēteborgas protokola, Stokholmas konvencijas, Starptautiskā kodeksa kuģu darbībai polārajos ūdeņos (Polārais kodekss) un Konvencijas par bioloģisko daudzveidību īstenošanu; prasa Komisijai īpašu uzmanību pievērst patlaban notiekošajam Noturīgo organisko piesārņotāju izvērtēšanas komisijas ierosinātajam procesam, lai panāktu, ka tiek noteikti stingrāki pasākumi, ar ko pakāpeniski izbeidz noturīgo organisko piesārņotāju izmantošanu; aicina ES partnervalstis īstenot līdzīgus pasākumus;

6. atbalsta aizsargājamo dabas teritoriju tīkla izveidi Arktikā un starptautisko ūdeņu jūras aizsardzības teritorijas noteikšanu ap Ziemeļpolu — aiz piekrastes valstu ekonomikas zonām;

7. aicina jebkādu komerciālās zvejniecības attīstīšanu Arktikas reģionā īstenot tādā veidā, kas būtu pilnīgi saderīgs ar šā reģiona jutīgo un īpašo raksturu; uzstāj, ka jebkādu jaunu komerciālo zveju Arktikas reģionā drīkst sākt tikai pēc tam, kad zinātniskā veidā ticami un piesardzīgi ir novērtēti zivju krājumi, lai noteiktu pieļaujamo nozvejas apjomu, kas ļaus saglabāt attiecīgo zivju krājumus virs līmeņa, kurš var nodrošināt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu, un kas nesamazinās citu sugu īpatņu skaitu vai neradīs nopietnu kaitējumu jūras videi; uzsver, ka visu veidu zvejniecība atklātā jūrā ir jāreglamentē reģionālai zivsaimniecības pārvaldības organizācijai, kura ņem vērā zinātniskus ieteikumus un īsteno stingru kontroles un uzraudzības programmu, lai nodrošinātu, ka zveja tiek veikta, ievērojot pārvaldības pasākumus; norāda, ka zveja ekskluzīvajās ekonomikas zonās ir jāveic, ievērojot tieši tādus pašus standartus; pieprasa noteikt moratoriju rūpnieciska mēroga zvejai (cita starpā zvejai ar grunts traļiem) Arktikas ūdeņos, kuros līdz šim zivis nav zvejotas;

Ceturtdiena, 2017. gada 16. marta

8. atzinīgi vērtē notiekošās sarunas par starptautisku nolīgumu starp Arktikas piekrastes valstīm un starptautiskajām pusēm ar mērķi novērst nereglementētu zveju starptautiskajos ūdeņos Arktikā un aicina Komisiju un dalībvalstis parakstīt šo deklarāciju un atbalstīt centienus padarīt to saistošu parakstītājām pusēm;

9. aicina Komisiju atbalstīt un mudināt Arktikas valstis turpināt darbu, paplašinot pieejamo informāciju un analīzi attiecībā uz visiem krājumiem šajā reģionā;

10. aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt centienus ES tiesiskā regulējuma ietvaros, proti, vienoties par vērienīgiem emisiju samazināšanas mērķiem sarunās par direktīvu par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju apjomu, samazināt vietējos gaisa piesārņojuma līmeņus ar tīra gaisa politikas pasākumu kopuma palīdzību, lai samazinātu piesārņojumu no lieliem attālumiem un jo īpaši kvēpu rašanos, un vienoties par vērienīgiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķiem un pasākumiem gan emisijas kvotu tirdzniecības, gan kopīgo centienu jomā, paturot prātā mērķi — līdz 2100. gadam ierobežot temperatūras pieaugumu tā, lai tas nepārsniegtu 1,5 °C;

11. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai pašlaik apspriestais ANO Nolīgums par jūras bioloģiskās daudzveidības aizsardzību teritorijās, kas ir ārpus valstu jurisdikcijas (BBN), būtu spēcīgs un efektīvs un spētu nodrošināt stabilu procesu aizsargājamo jūras teritoriju, tostarp jūras liegumu, identifikācijai, noteikšanai, pārvaldībai un ieviešanai;

12. mudina Komisiju un dalībvalstis ieņemt vadošu pozīciju Konvencijas par bioloģisko daudzveidību un ar to saistītu starptautisku nolīgumu īstenošanā; uzskata — ir svarīgi, ka saskaņā ar Nagojas protokola 10. pantu noteiktais stratēģiskais plāns par invazīvo un svešzemju sugu, kā arī to izplatīšanās ceļu identificēšanu un prioritāšu konstatēšanu tiek īstenots tā, ka tiek kontrolētas vai iznīdētas viskaitīgākās sugas un pasākumi tiek vērsti uz šādu sugu izplatīšanās ceļu bloķēšanu, lai nepieļautu to pārvietošanos un invāziju, tostarp Arktikas teritorijās;

13. aicina dalībvalstis aizliegt subsīdijas fosilajam kurināmajam, jo tās samazina no fosilā kurināmā iegūtas enerģijas ražošanas izmaksas, un tādējādi atturēt no šī kurināmā ieguves un izmantošanas;

14. aicina ES starptautiskā mērogā veicināt stingrus piesardzības regulatīvos standartus vides aizsardzības jomā, kā arī drošību naftas izpētes, meklēšanas un ieguves jomā; prasa noteikt naftas urbumu aizliegumu ES un EEZ Arktikas ledus ūdeņos un prasa, lai ES Arktikas Padomē un attiecībā uz Arktikas piekrastes valstīm sekmētu salīdzināmus piesardzības standartus;

15. uzsver — ir svarīgi, lai ES veicinātu to, ka vistuvākajā laikā tiek ratificēta Minamatas konvencija, lai nepieļautu un samazinātu dzīvsudraba emisijas;

16. atzinīgi vērtē Komisijas plānus novirzīt Eiropas strukturālos un investīciju fondu (ESI fondu) līdzekļus pasākumiem, kas veicinātu rīcību klimata jomā Arktikā, ņemot vērā vietējos apstākļus un Arktikas reģionu īpašās iezīmes;

17. uzsver, ka pieaugošajai dabas resursu izmantošanai Arktikā būtu jānotiek, respektējot vietējos iedzīvotājus un nodrošinot viņiem labumu, un uzņemoties pilnīgu atbildību attiecībā uz trauslo Arktikas vidi; uzskata, ka šāda stratēģiska izvēle ir absolūti nepieciešama, lai nodrošinātu leģitīmu ES iesaistīšanos Arktikas reģionā un vietējo iedzīvotāju atbalstu tai;

18. aicina Komisiju un tās dalībvalstis, kas ir locekles vai novērotājas Arktikas Padomē, atbalstīt tās pašreizējo darbu ietekmes uz vidi novērtējumu (IVN) jomā, lai nosargātu Arktikas trauslās ekosistēmas saskaņā ar Espo konvenciju; uzsver, ka IVN ir būtiski svarīgi, lai nodrošinātu saimniecisko darbību ilgtspējīgu attīstību un Arktikas īpaši trauslo ekosistēmu un kopienu aizsardzību; vērš uzmanību jo īpaši uz šādiem kritērijiem, kuri līdz ar daudziem citiem tika sagatavoti Inuītu Polārā loka padomē (ICC) attiecībā uz Arktikā īstenojamu projektu novērtējumu:

— jāņem vērā visa iespējamā ietekme uz vidi, sociālekonomisko un kultūras jomu gan projekta laikā, gan pēc tā, tostarp pašreizējo un turpmāko projektu kumulatīvā ietekme,

Ceturtdiena, 2017. gada 16. marta

- piesardzības princips un “piesārņotājs maksā” princips ir jāpiemēro visos projekta posmos: plānošanas, novērtēšanas, īstenošanas un reģenerācijas posmā,
- skarto teritoriju reģenerācija un dzīvotņu atveseļošana ir visaptveroši jāplāno un tam jau sākotnēji ir pilnībā jāparedz finansējums,
- ja tas ir projekta priekšlikums attiecībā uz reaģēšanu naftas noplūžu gadījumā — uzskatāmi pierādījumi tam, ka projekta īstenotāji var nodrošināt noplūdušās naftas savākšanu sasaluma apstākļos un salūzuša, atkārtoti sasalstoša ledus gadījumā,
- ir jānosaka starptautisks atbildības un kaitējuma kompensēšanas režīms par zemes platību, ūdeņu un jūras teritoriju piesārņošanu, ko rada naftas izpēte un ieguve jūrā;

19. kā nozīmīgu uzsvēr nepieciešamību sadarbībā ar uzņēmēju pārstāvjiem (piemēram, ar Arktikas Ekonomikas padomi) identificēt uzņēmumu sociālās atbildības integrēšanas mehānismus tiem uzņēmumiem, kuri veic uzņēmējdarbību Arktikas reģionā; iesaka izvērtēt iespējas ar brīvprātīgiem mehānismiem veicināt augstus uzņēmumu darbības standartus sociālo un ekoloģisko raksturlielumu ziņā, piemēram, tādus kā vislabākā snieguma izcelšana Arktikas Uzņēmumu atbildības pārskatā, pamatojoties uz Protokolu par uzņēmēju atbildīgu ieguldījumu Arktikas reģionā un uz ANO Globālo līgumu;

20. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt ikvienu centienu SJO struktūrā panākt globālu vienošanos par kuģošanas radīto emisiju apjoma samazināšanu;

21. atzīst, ka ir svarīgi nepārtraukti nodrošināt ziemeļu mazapdzīvotos reģionus ar pietiekamu finansējumu, lai tie varētu pārvarēt pastāvīgi nelabvēlīgo ietekmi, ko rada tādi faktori kā zems iedzīvotāju blīvums, skarbi klimatiskie apstākļi un milzīgi attālumi;

22. mudina uz ES iestāžu un attiecīgo dalībvalstu ciešu sadarbību Arktikas jautājumos; aicina tās dalībvalstis, kas ir Arktikas Padomes locekles, saskaņā ar LES 34. panta 2. punktu pastāvīgi informēt pārējās dalībvalstis un Savienības Augsto pārstāvi par jebkuriem kopīgu interešu jautājumiem, kas tiek skatīti Arktikas Padomē;

23. uzsvēr, ka ES ir jāsāk politikas dialogs ar visiem Arktikas reģiona partneriem, un prasa pastiprināt sadarbību starp ES, Arktikas Padomi (Ziemeļu dimensijas kontekstā), Barenca jūras Eiroarktikas padomi un citām struktūrām, kuras sadarbojas Tālajos Ziemeļos; uzsvēr, ka nozīmīga loma Arktikas Padomē ir novērotājiem, kas guvuši lielu pieredzi un jau ilgu laiku īsteno zinātnisku un politisku sadarbību Arktikas reģionā; šajā sakarībā atzinīgi vērtē pašreizējo dialogu starp novērotājiem un Arktikas Padomes prezidentvalsti;

24. stingri atbalsta to, ka ES tiek piešķirts novērotājas statuss Arktikas Padomē; ir pārliecināts, ka, pilnībā īstenojot savu oficiālā novērotāja statusu, ES sniegtu pozitīvu ieguldījumu, kā arī nostiprinātu Arktikas Padomes politisko un institucionālo nozīmi Arktikas jautājumu risināšanā;

25. atzinīgi vērtē labāku koordināciju starp Komisiju un EĀDD Arktikas jautājumos; ierosina izveidot Ziemeļu politikas nodaļu EĀDD struktūrā un nostiprināt sadarbību starp EĀDD un Komisijas dienestiem, lai nodrošinātu saskaņotu, koordinētu un integrētu politikas pieeju visās attiecīgajās svarīgākajās politikas jomās;

26. norāda, ka ES var palīdzēt atrisināt iespējamās drošības problēmas; aicina ES sadarbībā ar tās dalībvalstīm un Arktikas reģiona valstīm palīdzēt veidot civilās drošības mehānismus un palielināt gan dabas, gan cilvēku izraisītu krīžu un katastrofu pārvaldības spēju, kā arī pilnveidot meklēšanas un glābšanas infrastruktūras;

27. vērš uzmanību uz to, ka enerģētiskā drošība ir cieši saistīta ar klimata pārmaiņām; uzskata, ka enerģētiskā drošība ir jāuzlabo, samazinot ES atkarību no fosilā kurināmā; vērš uzmanību uz to, ka Arktikas pārveidošanās ir viena no tām klimata pārmaiņu izraisītajām sekām, kas visvairāk skar ES drošību; uzsvēr, ka šis risku pastiprinošais faktors ir jāņem vērā, īstenojot spēcīgāku ES stratēģiju Arktikas reģionam un vērienīgāku ES politiku no atjaunojamiem energoresursiem Eiropas Savienībā iegūtas enerģijas un energoefektivitātes jomā, jo tā Savienība var būtiski samazināt savu atkarību no ārējiem enerģijas avotiem un līdz ar to uzlabot savu drošību;

Ceturtdiena, 2017. gada 16. marta

28. pieprasa saskaņā ar iedibinātas labas prakses koncepciju visās Arktikas valstīs izstrādāt rīcības plānus dzīvās dabas glābšanai, kas cietusi no naftas noplūdes, un cita starpā efektīvi izvērtēt to, kuras sugas šajā ziņā ir visvairāk apdraudētas, kā arī sagatavot reāli īstenojamas preventīvu pasākumu un novēršanas pasākumu stratēģijas, kas garantētu attiecīgo sugu aizsardzību;
29. uzsver, ka pašlaik tiek īstenota konstruktīva un pragmatiska pārrobežu sadarbība Ziemeļu dimensijā, tās partnerībās un Barenca jūras reģiona sadarbības struktūrās;
30. uzsver, cik svarīgi ir turpināt sadarbību un dialogu ar Krieviju Arktikas reģionālās sadarbības kontekstā, jo īpaši ES un Krievijas pārrobežu sadarbību, neraugoties uz to, ka palielinās Krievijas militāro spēku klātbūtne šajā reģionā, tiek būvētas un no jauna atvērtas militārās bāzes un tiek veidots Krievijas Arktiskais militārais apgabals; uzsver, ka ir svarīgi stingrāk paust Krievijai ES intereses, izmantojot selektīvas iesaistīšanās iespējas, un censties panākt progresu attiecībā uz kopīgu interešu jautājumiem, ja ir pamats globāliem risinājumiem kopīgu problēmu un apdraudējumu novēršanai; mudina šo jautājumu iekļaut ES stratēģijā attiecībā uz Arktiku; uzsver, ka Arktikas reģions ir vides, ekonomikas un politikas ziņā neatņemams starptautisko attiecību elements;
31. uzskata, ka Ziemeļu dimensijas politika ir veiksmīgs piemērs tam, kā panākt stabilitāti, līdzatbildību un līdzdalību Arktikas sadarbībā; uzsver, ka nozīmīgas ir Ziemeļu dimensijas nozaru partnerattiecību struktūras, sevišķi tās, kas izveidotas vides jomā un infrastruktūras un loģistikas nozarē;
32. atzīmē, ka ir izveidojušies migrācijas ceļi no Arktikas uz Eiropas Savienības teritoriju; uzsver, ka migrācijas ceļi un transporta apjoma pieaugums būtu jāņem vērā, izstrādājot ES stratēģiju attiecībā uz Arktiku;
33. vēlreiz aicina ES un tās dalībvalstis aktīvi īstenot tādus principus kā kuģošanas brīvība un miermīlīgas šķērsošanas tiesības;
34. atzinīgi vērtē plānus izveidot Eiropas Arktisko reģionu ieinteresēto personu forumu; uzsver, ka ir jāveicina sinerģija starp jau esošajiem finansēšanas instrumentiem, lai nepieļautu iespējamo dublēšanos un panāktu ES iekšpolitikas un ārpolitikas programmu maksimālu mijiedarbību; atzīmē, ka Somija ir piedāvājusi rīkot pirmo šā foruma sanākumi 2017. gadā;
35. uzsver, ka tradicionāli un vietēji gūtās zināšanas ir svarīgi ņemt vērā, pieņemot lēmumus Arktikas reģionā;
36. atkārtoti apliecina ES atbalstu ANO Deklarācijai par pirmiedzīvotāju tautu tiesībām (*UNDRIP*); jo īpaši atsaucas uz minētās deklarācijas 19. pantu, kurā noteikts, ka valstis apspriežas un labticīgi sadarbojas ar attiecīgajām pirmiedzīvotāju tautām ar viņu pārstāvības struktūru starpniecību, lai vispirms saņemtu šo tautu brīvprātīgu un apzinātu piekrišanu un tikai pēc tam pieņemtu un īstenotu normatīvus un administratīvus aktus, kas var ietekmēt šīs pirmiedzīvotāju tautas; prasa labāk un savlaicīgāk iesaistīt pirmiedzīvotāju tautas uz iedzīvotāju interesēm orientētas Arktikas politikas izstrādē un Arktikas Padomes darbā; uzsver, ka pirmiedzīvotāju līdzdalība lēmumu pieņemšanas procesā veicinās dabas resursu ilgtspējīgu apsaimniekošanu Arktikas reģionā; uzsver, ka ir jāaizsargā un jāveicina pirmiedzīvotāju tiesības, kā arī viņu kultūras un valodu daudzveidība; uzsver, ka Arktikas reģionā ir ilgtspējīgā veidā jāattīsta atjaunojamie energoresursi, turklāt tas jādara, nenodarot kaitējumu trauslajai videi un ar pirmiedzīvotāju tautu pilntiesīgu līdzdalību;
37. vērš īpašu uzmanību uz ilgtspējīgas attīstības 4.5. apakšmērķi, ar ko vienlīdzīgu piekļuvi visiem izglītības un profesionālās apmācības līmeņiem ir paredzēts nodrošināt pirmiedzīvotāju tautām, arī viņu dzimtajā valodā;
38. uzsver, ka pieejams, savstarpēji integrēts, drošs un ilgtspējīgs tūrisms Eiropas Arktikas reģionu lauku rajonos un mazapdzīvotajos apvidos var veicināt uzņēmējdarbības iespēju veidošanos, un tas savukārt varētu palielināt darbvietu skaitu mazajos un vidējos uzņēmumos, kā arī varētu palīdzēt nodrošināt pozitīvu attīstību reģionā kopumā; tāpēc uzsver, ka tūrisms šajā reģionā būtu jāveicina, ņemot vērā ar to saistīto sociālo ietekmi, kā arī ietekmi uz vidi infrastruktūras un pētniecības, kā arī izglītības un apmācības ziņā;
39. uzsver pirmiedzīvotāju tautu un vietējo kopienu nozīmi Arktikas reģiona dzīvotspējas un ilgtspējas nodrošināšanā; aicina Komisiju pievērsties tam, lai šīm kopienām būtu pieejama visa attiecīgā informācija par ES vienotā tirgus prasībām, labāko praksi un finansēšanas instrumentiem; uzsver, ka saimnieciskās darbības veidošanai šajā teritorijā nozīmīgi ir labi transporta, sakaru un elektroenerģijas tīkli, kā arī kosmosa satelītu nodrošinātas ģeopozicionēšanas un telekomunikāciju tehnoloģijas; atgādina Komisijai, ka saskaņā ar Regulu (ES) 2015/1775 tai ir pienākums iesniegt ziņojumus un informēt sabiedrību un kompetentās iestādes par šīs regulas noteikumiem; uzsver, ka ir jāņem vērā pirmiedzīvotāju un vietējā līmenī

Ceturtdiena, 2017. gada 16. marta

iegūtā zinātība un ka ir jāpanāk pirmiedzīvotāju un vietējo iedzīvotāju kopienu ciešāka līdzdalība, piekrišana un iesaiste lēmumu pieņemšanas procesos; uzsver, cik ļoti šajā jomā ir nepieciešams atbalsts un finansējums; šajā sakarībā ierosina izveidot Arktikas pirmiedzīvotāju tautu pārstāvības struktūru Briselē, lai šo tautu līdzdalība kļūtu atpazīstamāka; uzskata, ka ES būtu jāatbalsta Arktikas atjaunojamo energoresursu attīstībai paredzētu novatorisku tehnoloģiju ieviešana Arktikas reģionā;

40. uzsver, ka uzturēt Arktikas reģionā ilgtspējīgi attīstītas kopienas ar augstu dzīves kvalitāti, kas būtu ieguvējas no jaunākajām informācijas tehnoloģijām, ir ārkārtīgi svarīgi un ka būtiska nozīme šajā ziņā varētu būt ES rīcībai; vēlreiz atgādina, ka Arktikas tautām ir tiesības pašām noteikt, kā tās iegūst sev iztiku, un atzīst šo tautu vēlmi panākt reģiona ilgtspējīgu attīstību; prasa EĀDD un Komisijai izvērtēt, kā varētu veicināt dialogu ar pirmiedzīvotāju tautām, kādas būtu finansējuma piešķiršanas iespējas pirmiedzīvotāju organizācijām un kā nodrošināt, lai to viedoklis būtu ņemts vērā ES debatēs par Arktiku; atzinīgi vērtē darbu, ko veicis ANO īpašais referents jautājumā par situāciju pirmiedzīvotāju tautu cilvēktiesību un pamatbrīvību jomā un ko veicis ANO ekspertu mehānisms par pirmiedzīvotāju tautu tiesībām;

41. uzskata, ka, izstrādājot vides aizsardzības un klimata pārmaiņu mazināšanas politiku Arktikas reģionam, vienmēr ir jābalstās uz zinātnes atziņām;

42. uzsver ESI fondu ļoti svarīgo lomu, attīstot Eiropas Arktikas reģionus un nodrošinot ilgtspējīgu izaugsmi un kvalitatīvu nodarbinātību saistībā ar nākotnē orientētām nozarēm; uzsver arī nepieciešamību nodrošināt Arktikas dabas resursu atbildīgu un cieņpilnu izmantošanu; vērs uzmanību uz pastāvīgo atpalcību, kas jācenšas mazināt (LESD 174. pants); uzsver stratēģijas ilgtermiņa nozīmi dažādās jomās, piemēram, saistībā ar digitalizācijas programmu, klimata pārmaiņām, jūras nozaru izaugsmi utt.;

43. uzsver, ka nozīmīga ir Arktikas reģiona laba pieejamība TEN-T struktūrā, tajā iepļānotā pamattīkla koridora paplašināšana Ziemeļjūras-Baltijas jūras un Skandināvijas-Vidusjūras koridoru virzienā, kā arī otrā līmeņa piekļuves ceļi, jo tā ir pati svarīgākā transporta infrastruktūra, lai nodrošinātu gan cilvēku, gan preču ilgtspējīgu mobilitāti; atgādina par ES finansējuma sniegtajām iespējām (piemēram, izmantojot Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu un Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (ESIF)), infrastruktūras projektu finansēšanai Eiropas Arktikas reģionos; norāda uz Eiropas Investīciju bankas (EIB) būtisko lomu šajā sakarībā; iesaka Komisijai izvērtēt iespējas īstenot plašāku starptautisko sadarbību finanšu jomā, lai veidotu infrastruktūru un savienojumus, tostarp IKT sistēmu jomā;

44. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos pamatprogrammā "Apvārsnis 2020" Arktikas pētniecībai saglabāt vismaz tādu pašu finansējuma līmeni un jo īpaši atzinīgi vērtē Komisijas iecerī atbalstīt novatorisku tehnoloģiju ieviešanu; aicina Komisiju daudzgadu finanšu shēmā (DFS) laikposmam pēc 2020. gada palielināt ES finansējumu Arktikas pētniecībai; aicina Komisiju turpināt un pastiprināt pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" un citu finansēšanas programmu izmantošanu Arktikas pētniecībai;

45. atzīmē, ka Arktikas jūras ekosistēmas ir pasaules bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai izšķirošas nozīmes elements; norāda, ka Arktikas ledāju platība samazinās un Arktikā ir vērojamas arī citas vides pārmaiņas, turklāt zinātniskie dati par jūras resursiem šajā teritorijā ir nepilnīgi, tādēļ ir jārikojas piesardzīgi un jāizstrādā atbilstoši starptautiska mēroga pasākumi, ar ko nodrošina resursu ilgtermiņa saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu Arktikas reģiona atklātās jūras ūdeņos;

46. ņemot vērā, ka labākas zināšanas par Arktiku ir izšķiroši svarīgas efektīvākai problēmu risināšanai, mudina veicināt un atbalstīt starptautisko zinātnisko un pētniecības sadarbību starp visām ieinteresētajām pusēm, kuras strādā Arktikas izpētes jomā, kā arī sadarboties pētniecības infrastruktūru izveides jomā; atbalsta sadarbību starp vadošajām Arktikas pētniecības iestādēm, lai izstrādātu integrētu Eiropas polārās izpētes programmu saskaņā ar EU-PolarNet iniciatīvu attiecībā uz tradicionāli un vietēji gūtam zināšanām; atzīmē, ka Komisija ir saņēmusi ielūgumu uz starptautisku zinātnisko konferenci par Arktiku, kas notiks 2018. gadā Eiropā; uzsver, ka nozīmīga ir veiksmīga sadarbība ar Kanādu un ASV Transatlantiskās okeāna pētniecības alianses struktūrā;

Ceturtdiena, 2017. gada 16. marta

47. atkārtoti aicina Komisiju Arktikā izveidot ES Arktikas informācijas centru, kuram būtu pietiekams finansējums, lai nodrošinātu, ka ir efektīvi pieejama informācija un zināšanas par Arktiku, kā arī lai veicinātu tūrismu; norāda, ka šāda veida ES Arktikas informācijas centru varētu piesaistīt jau izveidotajiem Arktikas centriem vai dažām citām Arktikas jomas iestādēm, jo tādejādi varētu būtiski samazināt izmaksas;

48. prasa sistemātiskāk un ilgtermiņā apkopot datus, kas iegūti Arktikas izpētes projektos; pauž nožēlu par to, ka atsevišķu projektu sasniegumi pazūd, pārejot no viena finansēšanas perioda uz nākamo; aicina Komisiju, plānojot satvaru Arktikas izpētei pēc 2020. gada, censties nodrošināt turpināmību;

49. atzinīgi vērtē Komisijas atbalstu aizsargājamu jūras teritoriju noteikšanai Arktikā; atgādina Komisijai un dalībvalstīm, ka saistībā ar ilgtspējīgas attīstības mērķu īstenošanu ir jāpanāk, lai vismaz 10 % no krasta un jūras teritorijām būtu aizsargājamas teritorijas; tomēr norāda, ka ikviens jauns priekšlikums par šiem jautājumiem būtu jāsaprot kā konsekventi, ņemot vērā Arktikas valstu diskusijas rezultātus Arktikas Padomē; uzsver, ka aizsargājamas jūras teritorijas ir Arktikas ekosistēmu saglabāšanai izšķirošas nozīmes elements; atgādina, ka ir jāpanāk pilnīga vietējo iedzīvotāju kopienas līdzdalība šādu aizsargājamo teritoriju plānošanas, veidošanas un pārvaldības procesā;

50. norāda, cik svarīgas ir kosmosa tehnoloģijas un ar kosmosu saistītas pētniecības darbības, kas ir būtiskas drošai kuģniecībai, kā arī vides monitoringam un klimata pārmaiņu novērošanai Arktikas reģionā; mudina Komisiju, ņemot vērā pārmaiņas, kas notiek Arktikas reģionā, kā Komisija to ir atzinusi savā paziņojumā "Kosmosa stratēģija Eiropai" (COM(2016)0705), apsvērt iespējas sadarbībā ar AP valstīm reģionā vairāk izmantot gan ES esošās, gan vēl topošās satelītu programmas, un ņemt vērā lietotāju vajadzības saistībā ar valdības satelītsakaru (GOVSATCOM) iniciatīvu; aicina visas ieinteresētās personas pilnībā izmantot tās iespējas, ko šajā ziņā piedāvā satelītnavigācijas programma *Galileo* un Zemes novērošanas programma *Copernicus*;

51. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt un atbalstīt aizsargājamas jūras teritorijas izveidi Arktikas atklātās jūras ūdeņos OSPAR (Konvencijas par jūras vides aizsardzību Atlantijas okeāna Ziemeļaustrumu daļā) komisijas paspārnē, aizliedzot jebkādas ieguves darbības, tostarp zivsaimniecības jomā, starptautiskajos ūdeņos ap Ziemeļpolu, uz kuriem attiecas OSPAR;

52. aicina Komisiju atbalstīt iniciatīvas, lai aizliegtu izmantot grunts tralēšanu ekoloģiski un bioloģiski nozīmīgās jūras teritorijās (EBSA) un atklātās jūras ūdeņos Arktikā;

53. prasa par pamatu komerciālai zvejniecībai šajā reģionā izmantot jaunajā kopējās zivsaimniecības politikā noteiktos saglabāšanas mērķus un kvantitatīvo mērķi atjaunot un uzturēt krājumus virs līmeņa, kas var nodrošināt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu;

54. aicina ES uzņemties vadošo lomu neregulētas zvejas novēršanā Arktikā; uzskata, ka tai ir pilnīgas tiesības šādi rīkoties, ņemot vērā, ka dalībvalstis ir iesaistītas visos pārvaldības līmeņos Arktikas reģionā;

55. uzsver, ka ES zvejas flote nedrīkst apdraudēt bioloģisko daudzveidību šajā reģionā; atzinīgi vērtē ekoloģiski un bioloģiski nozīmīgu teritoriju noteikšanu Arktikas reģionā atbilstoši Konvencijai par bioloģisko daudzveidību, kas ir nozīmīgs process Arktikas reģiona bioloģiskās daudzveidības efektīvai saglabāšanai, un uzsver, cik svarīgi ir īstenot uz ekosistēmu pārvaldību balstītu pieeju attiecībā uz piekrastes, jūras un sauszemes teritorijām Arktikas reģionā, kā to norāda Arktikas Padomes uz ekosistēmu pārvaldību balstītas pieejas ekspertu grupa; aicina valstis īstenot saistības, kas noteiktas Konvencijā par bioloģisko daudzveidību un Jūras tiesību konvencijā (UNCLOS), izveidojot Ziemeļu ledus okeāna jūras aizsargājamo teritoriju un jūras rezervātu tīklu;

56. stingri iestājas par to, ka jebkādam turpmākai komerciālās zvejniecības attīstībai Arktikas reģionā būtu jānotiek saskaņā ar starptautiskajiem nolīgumiem, tostarp 1920. gada Špicbergenas nolīgumu, kuri attiecas uz minēto teritoriju, un šādu nolīgumu līgumslēdzēju pušu tiesībām, kā arī saskaņā ar pastāvošajām vēsturiskajām zvejas tiesībām;

57. aicina Komisiju veikt izpēti un sagatavot priekšlikumus par to, kā nostiprināt Arktikas telekomunikāciju infrastruktūru, tostarp satelītu sistēmas, lai būtu vieglāk veikt zinātnisko pētniecību un klimata monitoringu un lai varētu izveidot vietēju sistēmu, ar ko nodrošina izstrādi, navigāciju un drošību jūrā;

Ceturtdiena, 2017. gada 16. marta

58. atgādina par savu 2014. gadā pausto aicinājumu Komisijai un dalībvalstīm, izmantojot Starptautisko Konvenciju par piesārņošanas novēršanu no kuģiem (MARPOL) un/vai ostas valsts kontroli, līdzīgi kā noteikts regulējumā attiecībā uz Antarktiku, veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai panāktu, ka ātrāk tiek noteikts aizliegums izmantot un pārvadāt smago degvielleļļu kuģos, kuri pārvietojas Arktikas jūrās; aicina Komisiju iekļaut ar smagās degvielleļļas izmantošanu saistītos vides un klimata riskus savā pētījumā par riskiem, ko varētu izraisīt kuģošanas apjoma palielināšanās Ziemeļu jūras ceļā; tā kā nav atbilstošu starptautisku pasākumu, aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus par noteikumiem, kas būtu piemērojami kuģiem, kuri piestāj ES ostās pēc vai pirms Arktikas ūdeņu šķērsošanas, un ar ko būtu aizliegts izmantot un pārvadāt smago degvielleļļu;
59. ar nepacietību gaida SJO Polārā kodeksa stāšanos spēkā 2017. un 2018. gadā, jo tad kuģošana Arktikas ūdeņos kļūs drošāka; uzsver, cik svarīgi ir izstrādāt vienotu izglābšanās, evakuācijas un glābšanas sistēmu attiecībā uz atkrastes personālu, ko varētu piemērot visām Arktikas platformām un kuģiem;
60. atgādina, ka saskaņā ar Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) nolīgumu Islande un Norvēģija uzņēmās saistības saglabāt vides kvalitāti un panākt dabas resursu ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar attiecīgajiem ES tiesību aktiem;
61. uzsver, ka Ķīnai pieaug interese par Arktikas reģionu, īpaši par piekļuvi kuģošanas maršrutiem un par reģiona energoresursiem; ņem vērā Islandes un Ķīnas brīvās tirdzniecības nolīguma noslēgšanu un aicina Komisiju cieši uzraudzīt ietekmi, kāda tam var būt ne vien uz Islandei piederošās Arktikas daļas ilgtspējīgu attīstību, bet arī uz ES ekonomiku un iekšējo tirgu;
62. atgādina, ka saskaņā ar 2007. gadā noslēgto ES un Grenlandes Zivsaimniecības partnerības nolīgumu, ES piešķir Grenlandei finanšu atbalstu apmaiņā pret atbildīgu zvejniecību un ilgtspējīgu zivsaimniecības resursu izmantošanu Grenlandes ekskluzīvajā ekonomikas zonā;
63. prasa, lai dalībvalstis nevilcinoties ratificētu Starptautiskās konvencijas par atbildību un kaitējuma kompensāciju sakarā ar bīstamu un kaitīgu vielu pārvadāšanu pa jūru (HNS konvencijas) 2010. gada protokolu un tam pievienotos;
64. uzskata, ka politikas virzienu īstenošanā attiecībā uz Arktiku izšķiroši svarīga ir parlamentu iesaiste un sadarbība Arktikas jautājumu risināšanā, jo īpaši sadarbība ar attiecīgo ES dalībvalstu parlamentiem;
65. aicina Savienības Augsto pārstāvi un Komisiju uzraudzīt klimata, vides aizsardzības, jūrniecības, sociālekonomiskās un drošības situācijas attīstību Arktikā un regulāri par to ziņot Parlamentam un Padomei, tostarp ziņot par ES Arktikas politikas īstenošanu;
66. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Arktikas reģiona valstu valdībām un parlamentiem.
-